

تاثیر عمر شرکت بر رابطه بین سازکارهای راهبری شرکتی و ساختار سرمایه

عزت اله محمدی

دانشجوی کارشناسی ارشد حسابداری، موسسه آموزش عالی ناصر خسرو، ساوه، ایران (نویسنده مسئول).

Ezzatollah55@yahoo.com

ابراهیم ذوالفقاری

دانشجوی کارشناسی ارشد حسابداری، موسسه آموزش عالی ناصر خسرو، ساوه، ایران.

ebizolfaghari@yahoo.com

دکتر فرزین خوشکار

مدرس گروه حسابداری و مدیریت، موسسه آموزش عالی ناصر خسرو، ساوه، ایران.

f.khoshkar@hnhk.ac.ir

چکیده

در این مقاله تاثیر عمر شرکت بر رابطه بین ساز و کارهای راهبری شرکتی و ساختار سرمایه مورد ارزیابی قرار گرفته است. در راستای بررسی این موضوع، دو فرضیه اصلی که هر کدام از آن ها در بر دارنده چهار فرضیه فرعی است. طراحی شده است و برای آزمون فرضیه ها از مدل رگرسیون چند متغیره مبتنی بر داده های ترکیبی و روش اثرات ثابت استفاده شده است. جامعه آماری پژوهش طبق الگوی غربالگری و روش حذفی نظامند شامل ۲۰۳ شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران و در دوره زمانی ۶ ساله از ابتدای سال ۱۳۹۰ تا پایان سال ۱۳۹۵ است. شواهد نشان دادند که هیچکدام سازکارهای راهبری شرکتی تاثیر معناداری بر ساختار سرمایه ندارند همچنین تاثیر عمر شرکت و رابطه بین ساز کار های راهبری شرکتی و ساختار سرمایه معنی دار نیست. تعیین اهداف سالم و روشهای مناسب رسیدن به این اهداف و در نهایت حفظ حقوقی تمامی ذی نفعان (بویژه سهامداران خرد) هدف نهایی حاکمیت شرکتی می باشد.

کلید واژه ها: عمر شرکت، راهبری شرکتی، ساختار سرمایه.

مقدمه

با شکل گیری مبحث جدایی مالکیت از مدیریت و پیدایش تضاد منافع بین مالکان و مدیران، ارزیابی عملکرد شرکت ها و مدیران از موضوعات مورد توجه اقشار مختلف مانند اعتباردهندگان، مالکان و حتی مدیران قرار گرفت (جنس و مک لینگ، ۱۹۷۶).

در حالی که همچنان مسائلی همچون عدم تقارن اطلاعاتی، مالیات و هزینه بالای نمایندگی در بازار سرمایه وجود دارد، تضاد منافع میان ذینفعان یکی از عوامل مهم و اثرگذار می باشد. زیرا شرکت ها می توانند سود خود را صرف توزیع سود سهام بین سهامداران نمایند و یا می توانند آن را صرف باز پرداخت بدهی ها با تامین مالی سرمایه گذاری های جدید نمایند. بین سود سهام، سرمایه گذاری و تامین مالی ارتباط تنگاتنگی وجود دارد و در نتیجه اتخاذ تصمیمات و سیاست های مناسب با توجه به